

Gnostica

TIDSKRIFT FÖR RELIGION OCH ESOTERISK FILOSOFI

Nr. 2

9. ÅRGÅNG

AUGUSTI 2021

Att våga

Nedanstående "upprop" skrev Sigfrid Fjellander, Stockholm, i nr. 1, i tidningen Liberala Katolska Kyrkan, 1929. Det var Sigfrid Fjellanders intresse som möjliggjorde kyrkans framväxt i Sverige 1925. Han prästvigdes samma år av biskop Otto Viking och blev i oktober 1957 vigd till biskop för Liberala Katolska Kyrkan i Sverige. Det han säger är lika aktuellt idag som då, behovet är lika stort nu som då, att finna människor som känner en inre längtan att föra vidare Kristi kärleksbudskap och samtidigt bevara den inre visdomstraditionen, välsignelsen och kraften som Han gav de intresserade som samlades runt Honom. När vi ser på världen runt omkring oss, en rå värld, där livet i människan eller djuret uppenbarligen inte betyder så mycket längre. Där människor mister livet för att de råkar befinna sig på "fel plats och fel tidpunkt." -Vill vi att ha det såhär? Jag tror de flesta skulle svara: -Självklart inte. Men låt oss då tillsammans använda de redskap som finns tillgängliga för att ändra på tankesfären och ingjuta en andlig kraft, hopp, tro och kärlek i vår omgivning. Det är detta som är en kyrkas egentliga uppgift.

✠ Bertil

Frigörelse från sinnets fjättrar

"Vi står i vår kyrka inför uppgiften att inför desillusionerade, skeptiska, tänkande människor framställa en religion, som värmer utan att kränka förnuftets krav, en filosofi som väd-

jar till intellektet och ändå ger mysteriet plats. En väg till Gud som själen kan beträda i sitt ständigt växande medvetande om Hans närhet, Hans kärlek och Hans frid.

Nu som alltid ropar vi på allvarliga medhjälpare. Nu, som i forna tider är skörden stor, men arbetarna äro få. Nu, som på Jesu tid, beder vi vingårdens Herre att han måtte sän-

GNOSTICA utkommer med 4 numre pr. år og udgives af Liberal Katolsk Kirke, internationalt »The Liberal Catholic Church«. GNOSTICA ønsker at afspejle den tidløse Visdom sådan som den udfolder sig gennem Religion, Videnskab og Filosofi.

Medlemmer af kirken i Danmark og Sverige modtager GNOSTICA kostnadsfrit. For øvrige koster et abonnement 100 Dkr/150 SEK/år.

Artiklar uttrycker författarens åsikt och inte nödvändigtvis redaktionen.

Donationer mottages gärna på Swish 1234 382 701 eller svensk postgiro 38 23 53-1.

Redaktör och ansvarig utgivare: Bertil Mebius-Schröder, bertil@liberalakatolskakyrkan.se

da oss hjälpare till uppgiftens fyllande.

I sanning vår kyrka behöver växa sig stark. Dock, vad som fordras är inte massor av medlemmar utan kraft, ej anhängare utan tro, ej människor som fromt lyssnar till predikningar, utan modiga män och kvinnor, som vågar förverkliga den gyllene regeln i det dagliga livet såväl som i sitt religiösa liv, och som alltid strävar att älska sin nästa såsom sig själv.

Idag står vi på tröskeln till en ny renässans, en som, på grund av det världsvida öppnandet av kommunikationer och därav följande uppblandning av alla slags kulturer och tankeskolor, måste sträcka sig obegränsat vidare än det 15:e århundradets renässans.

I dessa dagar av hastig samfärdsel, radioförbindelser, ja, till och med television avspeglas effekten av vad som händer på ett ställe i världen ögonblickligen i varje annan del av densamma. Tiden är otvivelaktigt mogen för den nya tidsålderns födelse och tecknen på gryningen av en Ny Tid, skönjas överallt runt omkring oss.

En av de största farorna i en sådan övergångstid är att allt för mycket förkastas, det goda och nyttiga med det utslitna. Det nya medvetandet visar sig i varierande grad hos dem som arbeta för de nya idealen. Det uttrycker sig hos en del helt och fullt, hos andra förvrängt och endast delvis förstått. Sålunda uppkommer en hel del onödigt bildstormande.

Det synes som om vår Liberala Katolska Kyrka har en betydelsefull roll att spela i detta, stående mellan gammalt och nytt, i medvetande om bådas visdom, förmedlande det förflutnas storhet till framtiden. Vi har vuxit fram ur den katolska tra-

ditionen och ingen kyrka kan vara mera svartsjukt konservativ än vår i fråga om utdelandet av Sakramenten, i att slå vakt om dessa förmedlare av andlig kraft, vilka äro Livet och Ljuset i kyrkan. Och dock tillåter oss vår absoluta trosfrihet att hålla våra sinnen öppna för den nya inspirationen, vakna inför de vårens vindar, som nu blåser i världen.

De kyrkor, som lägger vikt på dogmatiska trossystem kan inte mottaga mycket nytt, deras medlemmar är alltför bundna i sina sinnen och hjälplösa. Vi söker frigörelse från sinnets fjärrar, frigörelse att nå Lyckans Kungarike, och i denna kyrka är vi fria att söka frigörelsen, var och hur vi än önskar. Gryningens frihet är vår."

Sigfrid Fjellander

Grunden för den kyrkliga Gudstjänsten

Biskop J.I. Wedgwood

Ett nytt gudstjänstbegrepp
Bland de olika kyrkorna är den Liberala Katolska sannolikt den enda, som lär sina medlemmar att gå i kyrkan inte i första hand är för att hjälpa sig själva, utan för att hjälpa världen utanför. Det finns naturligtvis gudstjänster såsom dopet, konfirmationen, Prima och Completorium — som anordnas huvudsakligen i ändamål att hjälpa de människor, som deltar i densamma. Religionen är avsedd att leda oss till självkänedom, att hjälpa oss förstå vårt högre själv och Guds kraft inom oss, och för detta ändamål bör kyrkan ge sina medlemmar undervisning och övning i andlig utveckling. Men dess förnämsta gudstjänster och särskilt Den Heliga Eukaristien (mässan), syftar även att tillföra den yttre världen en ständigt, pågående andlig impuls. Det är denna idé, som förklarar vissa drag i dessa gudstjänsters ceremoniella infattning och som, när den riktigt uppskattas, ger ökat liv och intresse åt kyrkogången.

Att en kyrklig gudstjänst i bokstavlig mening kan bli en tjänst, ett tjänande, som ges till den yttre världen, är en tanke, som det inte borde vara svårt att följa i dessa tider då det veten-

skapliga arbetet åstadkommit en så stor förändring i vår föreställningsvärld. Upptäckten av röntgenstrålarna visade, att det i naturen finns krafter, som ligger bortom området för vår normala fysiska uppfattningsförmåga, och radiotelegrafiens underbara utveckling har gjort oss förtrogna med den tanken, att dessa finare krafter, med sitt inflytande kan nå stora avstånd.

Tankeöverföring har nu blivit ett axiom. Från allt detta är det blott ett kort steg till den moderna åsikten, att tanke och känsla är krafter, som inte endast påverkar de, som uttrycker dem, utan även de, som kommer inom räckhåll för deras inflytande. Det vilar därigenom ett moraliskt ansvar på oss för vilka tankar vi tänker. Det är naturligtvis sant, att den vanliga människans ytliga tankar och känslor inte är någon särdeles allvarlig faktor i totalsumman av världens tankeverksamhet, men i Österlandet har sedan urminnes tider funnits en vetenskap, kallad yoga, som lär människan, hur hon skall behärska och lugna sina tankar och känslor och hur hon skall utveckla deras intensitet, tills de blir en verklig kraft i världen. Dessa övningar kallas i den västerländska religionens tradition för meditation. I både den romersk-katolska och den grekisk-katolska kyrkan har denna vetenskap studerats och praktiserats. Det kan inte råda något tvivel om att de första eremiterna i öknen måste ha ägnat sig åt sådana övningar, och de är fort-

farande ett moment i den dagliga ordningen i några religiösa ordnar, varvid olika metoder kommer till användning. Bland dessa är S:t Ignatius andliga övningar välbekanta. Som de principer, som ligger till grund för sådana (särskilt i fråga om Patanjalis Yoga-aforismer) är grundade på ett djupt studium av det mänskliga medvetandet i dess verkningssätt, är de oföränderliga, men varje tid har sina egna särskilda behov, och detta gäller inte minst för vår egen tid. De religiösa ordnarnas medeltida infattning är alldeles olämplig för det allmänna tankesättet i våra dagar, men här tolkar och tillfredsställer den teosofiska litteraturen tidens behov.

Klart tänkande

Kyrkans särskilda gagn för yttervärlden vilar på det faktum, att den är ett centrum för distributionen av tankar och känslor av en ovanligt hög natur. Om världens tankeatmosfär skall förändras, måste vissa villkor uppfyllas. Undersöker vi genomsnittsmänniskans tankar i andliga ting, ja, i de flesta ting, finner vi, att de är vaga och ytliga. De går inte in på djupet i sådana ämnen. Religiösa idéer framkallar några obestämda känslöstämningar hos dem, och vanligen låter de sig nöjas med denna reaktion och underlåter att föra tänkandet djupare.

När tänkandet är så vagt och obestämt, som det brukar vara hos genomsnittsmänniskor, kan man inte förvänta sig, att det skall

åstadkomma mycket. Det är meningslöst att tala om att förändra världen och sedan använda samma slags andelösa och ineffektiva tänkande som det som godtas av folk i allmänhet. Vår tanke borde vara starkare, mera konsekvent, mera bestämd i sina linjer och målmedveten, om den skall tjäna vårt syfte. Men om vi dessutom kan arbeta på ett högre medvetandeplan, så kan mycket göras för att åstadkomma förändringar i världen omkring oss.

Ty tankar, som står över den vanliga nivån, har ett friare arbetsfält och möter mindre motstånd så att säga, än i den trängsel, som är rådande på den lägre nivån. Dessutom arbetar de med materia av större finhet.

Och deras verkan blir därigenom så mycket starkare. I själva verket är det på grund av denna princip, som det goda slutligen måste segra över det onda, ty en viss mängd energi, som arbetar genom goda tankar, frambringar en vida starkare verkan än samma energimängd skulle göra, om den arbetade med lägre tankar, vilka endast kan finna uttryck genom grövre och trögare materia.

Vi finner alltså, att en kyrka kan vara en källa till stor hjälp för världen på grund av det höga medvetandeplan den arbetar inom.

Vi kan kanske säga, att världen i stort sett är fylld av tankar på affärskonkurrens och rivalitet. Dessa är själviska och materialistiska och tenderar till att frambringa liknande tankar hos dem som de påverkar. Rivaliserande tankar,

som arbeta på samma nivå av materialitet och egennytta slungas helt enkelt emot varandra och de som är starkast och ihärdigast, får överhanden. En enda kyrka, som utsänder tankar av osjälviskhet, altruism och broderskärlek, skulle kunna neutralisera mycket av dessa lägre tankevirvlar, emedan den arbetar på en mycket högre nivå, där den blir mindre hämmad. Men får att detta skall vara möjligt är det nödvändigt, att tanken inom kyrkan skall vara stark och äkta — att de trogna med andra ord skall vara fulla av övertygelse.

Jag kommer ihåg, att jag en gång hårde en rolig historia om guvernören i en av de mindre amerikanska staterna. Han hade en viss benägenhet för att använda svordomar, varför en präst ansåg det som sin plikt att en dag öppet från predikstolen förebrå guvernören för den skandal det var. Guvernören sa: "Åh, det betyder ingenting. Jag svär ibland, och Mr. Jones ber ibland, men ingen av oss menar så mycket med det!" När församlingen hörde detta, log man i många kyrkor. Man lyssnar slött och ointresserat på bönerna med en vag och obestämd känslöstämning, men endast sällan finner man inom gudstjänsten något liknande det som jag ovan kallat Yoga. Det finnes ett sanskrit ord, som exakt uttrycker vad jag menar: ordet *tapas*. Man stöter ofta på det i hinduernas Upanishader och roten i detta ord betyder "att brinna". *Tapas* har i sig den skapande

elden, elden av intensiv hängivenhet och entusiasm, ledd av den ihärdiga tankens dirigerande kraft och besjälad av viljans överlägsna kraft. Dr. Annie Besant säger när hon föreläser om detta ord:

"Det finnes inget engelskt ord, som ger uttryck för vad det innebär. Vi har olika översättningar: sträng tukt, botövningar, asketism, hängivenhet — allt detta innefattar det, men det innefattar mer ändå ... Det kan definieras som en "ihärdig, oförtruten, fysisk verksamhet, strängt kontrollerad och inriktad av viljan mot ett givet mål samt behärskad av koncentrerad tanke. Genom Tapas skapade Brahma världar; genom Tapas vann Vishnu sin höga ställning, genom Tapas blev Mahadeva Jagat Guru. Genom Tapas har varje Rshi vunnit sina övermänniskliga krafter och tilltvingat sig förmåner t. o. m. från, ovilliga dever."

På vår mer anspråkslösa nivå är det också *Tapas*, som kyrkorna

behöver, om de verkligen skall kunna utöva inflytande på världen och effektivt utsända sin gudomliga Mästares välsignelse.

Den katolska traditionen i gudstjänsten

Vi får ofta frågan varför vår kyrka behållit så mycket av den romersk-katolska gudstjänstceremonien och varför den gör sig omaket att utmana fördomar och motstånd genom att använda ordet katolsk i sitt namn. Härpå kan man utan omsvep svara, att det inte så mycket är bruket eller namnet, som bör ändras, som människans föreställning om dessa ting. Frågan om namnet är inte viktig i och för sig, men användningen av det är viktig. Ordet katolsk betyder allmännelig — en rätt harmlös beteckning, även om den förvärvat sig idéförbindelser, som i många människors tanke är olyckliga. Under tider, då stridigheter rådde i den tidiga kyrkan, blev det brukligt att vädja till kyrkans allmänna tro, såsom t. ex, i S:t Vincent av Lerins ryktbara maxim: "Id te-neamus, quod ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est; hoc etenim vere proprieque catholicum." (Vi tror på det, som överallt, alltid och av alla blivit trott; ty detta är i sanning och med rätta katolskt.) Ordet kom sålunda att beteckna kyrkans solidaritet. Den grekisk-katolska kyrkan, som varit skild från Rom alltsedan 11:te århundradet, kallar sig också katolsk, såsom även fallet är med gammalkatolikerna.

Men såsom vår Principförklaring påpekat, har ordet nu kommit att beteckna den historiska kyrkans åskådning och bruk, såsom skilda från de senare sekternas, som småningom förkastade den ena grundbeståndsdelen efter den andra.

Den Liberala Katolska Kyrkan ansluter sig till denna historiska tradition, men tillfogar med full rätt tvillingattributet "liberal". Det skulle ha varit lätt att ta något harmlöst och mindre utmanande namn, men vår kyrka skulle då ha utsatt sig för beskyllningen att vara en "ulv i fårakläder", den som uppträder inför världen i oskuldens klädnad för att sprida katolicismen. Förr eller senare måste den förklara och rättfärdiga sig, ty dess gudstjänsttyp är alltför avlägsen från genomsnittsmänniskans uppfattning i dessa tider. Detta rättfärdigande är en lätt sak inför verkligt fördomsfria och sensitiva människor, och dess förespråkare föredrog att kasta stridshandsken vid första sammanträffandet. De liberala katolikerna har dessutom utgjort en tydligt urskiljbar tankeskola inom kyrkan.

Skälet varför den Liberala Katolska Kyrkan upptagit så mycket av den romersk-katolska gudstjänstceremonien är att den försvavar vad som är sant och verkligt, utan hänsyn till populistiska och felaktiga uppfattningar och fördomar. Den tror, att den form för gudstjänst, som den använder, är den som är bäst lämpad att hjälpa världen på det särskilda sätt som

den avser, och att detta sätt är på det hela taget det mest fördelaktiga. Många av de bruk, som man anmärker på såsom varande romersk-katolska, är i verkligheten av universell natur. De är gemensamma för andra stora världsreligioner och för antikens religioner. Bruket av rökelse är ett exempel. Den Liberala Katolska Kyrkan använder inte rökelsen för att den används i är romersk-katolska kyrkan, utan för att den effekten är vetenskapligt studerad och effektiv. Andra sammanslutningar, som gör samma iakttagelse, påverkades utan tvivel från början av samma goda skäl.

Allt detta för oss till betraktelsen av vad vi skulle kunna kalla för gudstjänstens vetenskap. Det finns en sådan vetenskap i den mening, att vissa lagar existerar,

på vilka gudstjänsten är grundad, delvis förbundna med den mänskliga psykologien, och delvis med naturkrafternas dolda arbete. Genomsnittsmänniskan kan ej tas på allvar som auktoritet eller skiljedomare i dessa frågor. Även de historiska kyrkorna ha förlorat den kunskap, som ligger till grund för deras riter, och om den medeltida kyrkan hade varit i stånd att förklara och rättfärdiga de traditioner, som den ärvt, är det tvivelaktigt, om den delning av kyrkan, som man kallar reformationen, skulle ägt rum i tillnärmelsevis så stor skala som nu blev fallet. De flesta av de kyrkor, som växt upp inom den protestantiska kristendomen sedan reformationen, ha förfelat målet, emedan de förblev i samma okunnighet beträffande vad som verkligen låg till grund för den katolska traditionen.

Genomsnittsmänniskan har så småningom fått den uppfattningen, att religionen måste anpassa sig efter hennes egna synpunkter, varom de många artiklar av redaktörer och journalister bär vittne, som åtagit sig att tolka och rent av undervisa allmänheten i religiösa och teologiska frågor. Det ligger någon sanning i detta krav, ty förhållandena växlar tydligen från den ena generationen till den andra, och stora förändringar har kännetecknat de sista hundra åren. Men det finns några institutioner, som är förankrade i den gudomliga visdomstraditionen, och inte endast på mänskliga antaganden. Mänskliga antaganden som snarare är avsedda att

förändra människorna och även folken, än att förändras av dem vad deras grundläror beträffar.

Det finns två skäl till detta envisa misslyckande att förstå en kyrkas sanna funktion alltsedan reformationen, Det första kan sammanfattas i orden rationalism och materialism. Denna tendens nådde sin höjdpunkt som positivt påstående under artonhundratalet, men den har alltid sin grund i bristen på vital övertygelse eller levande erfarenhet i andliga ting. "Utan uppenbarelsen går folket vilse." (Ordspr. 29:18) (*Where there is no vision, the people perish*).

Där människorna själva har andlig erfarenhet, är de i stånd att tala med övertygelse och förståhandskunskap. När detta saknas en kyrka, bli dess läror trånga och förhårdnade, dogmer inpräntas av yttre auktoritet, snarare än uppfattas genom inre upplysning, och rationalismens uppror följer tätt i spåren. Religionen kommer aldrig att bli rätt förstådd, så länge man låter den koncentrera sig kring föreställningen, att människans liv är begränsat till det fysiska planet, och att den andliga världen är ett rike, i vilket hon ingår först efter döden. Man måste klart och bestämt förstå, att människan *är* en ande, och att hennes andliga och själsliga liv fortlöper jämsides med hennes verksamhet i en fysisk kropp. Religionen är något, som påverkar hela människan, och är avsedd att tjäna hela hennes varelse. Den är därför avsedd att verka i alla

dess världar, i vilka hon lever, och får inte planläggas endast med hänsyn till en del av hennes fysiska liv.

En religion, som blott räknar med det fysiska planet, och är "förnuftig" i den mening, att den utarbetas av människor, som tro att det fysiska planet är den enda värld, om vilken vi kunna ha någon kunskap, är påtagligt ofullständig och värdelös, hur mycket den än må falla de många i smaken, som endast dömer med det fysiska planets mått.

"Katolicismen är inte en religion, grundad, på okunnighet och begränsad av det fysiska planet. Den räknar med de andra världarna i människans tillvaro och befattar så i stor utsträckning med naturkrafternas verkningssätt i dessa världar. På grund härav missförstås den av genomsnittsmänniskan och förkastas, emedan den inte i sin fullhet kan förstås av henne.

Jag sa, att det fanns ett andra avseende, i vilket de efter reformationerna bildade kyrkorna hade misslyckats att förstå en kyrkas sanna funktion. Det framgår av den punkt jag nyss framhöll.

Människorna har glömt, vad jag påpekade i början av dessa anteckningar - att en gudstjänst är avsedd att hjälpa den yttre världen och inte endast att uppbygga menigheten inom kyrkans väggar. Den katolska formen för ordination av underdiakon och diakon bemyndigar dem att läsa respektive episteln och evangeliet i Guds kyrka "både för de levande

och för de döda", och prästen har samma mission vid utdelandet av den Heliga Nattvarden.

Så snart som föreställningen om de andliga världarna, de dödas närhet och de hjälpande änglarnas härskaror tas bort ifrån begreppet gudstjänst, koncentreras människans tankar inom byggnadens fyra väggar, och hädanefter blir gudstjänsten en egennyttans och själviskhetens angelägenhet. Reformationen införde den subjektiva pietismens tidsskede. Den är olycklig, så tillvida som all verklig tillväxt i andlighet utvecklas genom osjälviskhet och personlighet. Det är uppenbart att en gudstjänst, avsedd att arbeta för världen utanför, med all sannolikhet inte planläggs efter föreställningar från dem, som inte förstår att en sådan möjlighet existerar.

Jag tror mig ha tillräckligt förklarat, varför den Liberala Katolska Kyrkan inte använder en form för gudstjänst, som vid första bekantskapen kan väntas finna ro för den okunniga genomsnittsmänniskans ögon. Den gamla reformationen gjorde mycket för folket genom att, om än oavsiktligt, vinna samvetsfrihet för dem. Men den ställde sig oförstående för mycket, som är vitalt och levande i den katolska traditionen. ♦

En trosakt

Vi tror, att Gud är Kärlek och Makt och Sanning och Ljus; att fullkomlig rättvisa leder världen; att alla Hans barn en dag skall nå Hans fotapall, hur långt på vilsna vägar de än må vandra. Vi tror på Guds Faderskap och människornas broderskap; vi vet, att vi tjänar honom bäst, när bäst vi tjänar våra medmänniskor. Så skall Hans välsignelse vila över oss och frid ☩ evinnerligen. Amen.

Confiteor

O Herre, Du har skapat människan till evigt liv och gjort henne till en avbild av Ditt eget väsen. Dock glömmer vi ofta vårt ursprungs härlighet och vandrar bort från den väg, som leder till rättfärdighet. Men Du, O Gud, har skapat oss för dig och oroliga är våra hjärtan, tills de finner sin vila i dig. Se med Din kärleks ögon på våra mångahanda ofullkomligheter och förlåt oss allt vad vi brutit, så att vi må fyllas av det eviga ljusets renhet och bli en klar återspeglning av din verksamhet och en avbild av din godhet. Genom Kristus, vår Herre. Amen.

Visdommen og Helheden

af biskop Bertil Mebius-Schröder.

Uddrag fra bogen „Nogle til dit Indre“, Förlaget Rafael, 2021.

De store verdensreligioners indre væsen er som fodspor i tidens sand. De afspejler de store Visdomsmestres liv og omtaler historiske hændelser, men for den nysgerrige/nyfikne ligger der også en dybere visdom gemt. Religionernes „problem“ er ikke hvad de lærer, men hvordan folk forstår eller ikke forstår indholdet. Altfor ofte har man gennem tiderne tolket indholdet i de store religioners fantastiske budskab rent bogstaveligt. Problemet er at bogstavet kvæler/dräper, samtidig med at Helligånden gør alt levende.

De mest fantastiske allegorier, symbolske fortællinger/berättelser og metafysiske lignelser er blevet forvansket, misbrugt og forandret til fordel for fortælleren/berättaren. Alt for ofte har de hellige skrifter været gennemsvivet/genomsyrade af magten i stedet for af Helligånden, men materialismens tid er forbi. Vi er nu gået ind i Åndens tidsalder, i forvandlingens tid, som er den tid hvor alle ting skal gøres nye, den tid hvor alt skal fødes påny. Til alle tider har den store og mægtige Logos udsendt sine religionsstiftere som hjælp. Disse fantastiske væsener, kun overgået af Verdenslæreren, har gennem deres liv villet vise os vejen til det evige liv.

Eftersom kundskaben om det evige liv er af indre karakter, så må

vi også søge lærdom om det evige liv i religionsstifternes indre undervisning. Vi har alt for længe lænet/lutat os opad/upp på den ydre eksoteriske form, og det er nu på høje tid vi tager imod den indre undervisning. Denne indre undervisning findes indenfor alle religioner. Verdenslæreren har også i tidernes løb udsendt sine medhjælpere, Visdomsmestrene. Disse Mestre, hvis/vars eksistens er ukendt for de fleste af os, har arbejdet og arbejder fortsat utrætteligt på den store guddommelige plan.

Mestrene lytter til menneskenes uophørlige mumlen og selvforherligelse og venter tålmodigt til de bliver stille og åbner sig. Det er først da, at noget nyt kan komme ind i deres ellers/annars så selvcentrerede verden. Mestrene står bag kulisserne og venter på at menneskenes frie vilje er parat/rede til at slippe os ind.

„Vi venter og har ventet siden tidernes begyndelse på, at menneskeheden efterhånden skal kunne tage imod os. Vi har været i politiske kredse, på kongelige slotte og i folkevalgte parlamenter. Af og til synlige, og af og til mindre synlige. Derfra har vi forsøgt at inspirere fra vor kraftkilde, og indenfor loven om den frie vilje forsøgt at påvirke hændelser og begivenheder efter den guddommelige plan. Nogle kalder os Mestre, andre vil ikke kendes ved os. Hvad

vi hedder eller hvem vi er, det er ganske uvæsentligt, vigtigere er frugten af vort arbejde som også du er en del af.

Det er os/vi, som vil ledsage dig den dag, da du er moden/mogen til at nærme dig indvielsens port. Det er os, som nominerer og fremstiller vor kandidat for Herren. Det er hos os kandidaten i lange tider har været aspirant, og efterhånden bliver aspiranten også et redskab i vore hænder. Han er og fungerer stadigvæk/fortfarande med sin frie vilje som vor forlængede arm, på samme måde/sätt som vi fungerer som Verdenslæreren forlængede arm, og i sidste ende på samme måde som Verdenslæreren fungerer som Logos' forlængede arm.

Det, som skiller os, er ikke så meget visdom og iboende egen-skaber, men mere tidspunktet hvornår vi startede vor pilgrimsfærd. Vi er alle gået igennem livets skole-system og har taget eksamen fra „universitetet”. Først herefter kan vi komme tilbage for at undervise dem, som er startet livets skole senere end vi selv gjorde. Du har al den visdom, al den kraft og alle potentialer indeni dig omend latent, men dog indeni dig.

Du må lære at elske dig selv for også at kunne elske din næste. Du må udvikle kærligheden indeni dig, varmen i dig, for at nå frem til dine latente potentialer. Du må lære dig at elske dig selv for dermed også at kunne elske andre. Når den indre kærlighed vokser frem, kan du komme i berøring med dine latente kræfter. Selvtillid fremkommer af denne kærlighed, og respekt og tolerance overfor dig selv og andre,

fremkommer af denne kærlighed. Fra denne kærlighed opstår sand skønhed, sand harmoni og sand visdom.

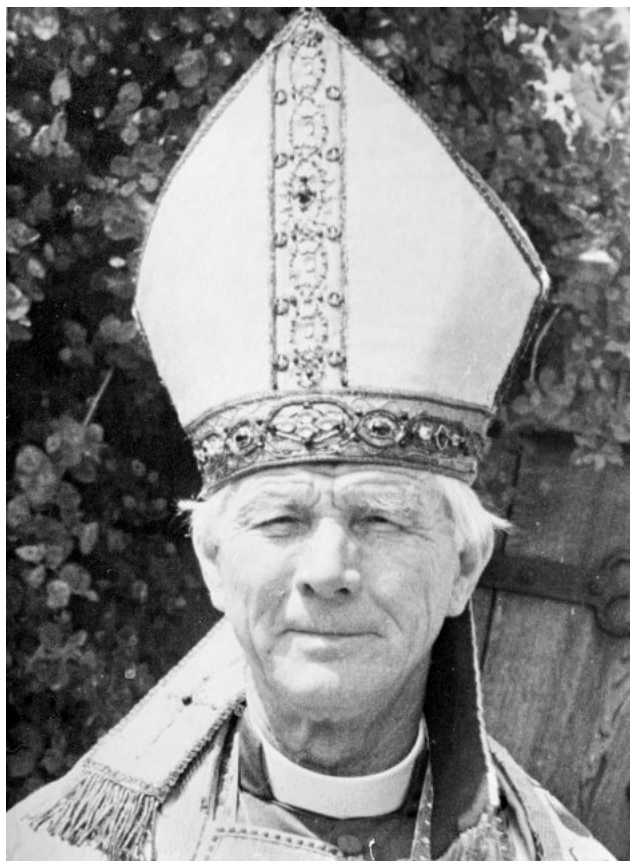
Du må pleje/vårda dit indre med samme omhu/omtanke som du som barn lærte dig at pleje dit ydre. Når følelsesmæssige besværligheder eller problemer opstår, gå da først ind i dit indre kærlighedsrum, og forstærket af dette kan du forsøge at finde løsningen på dine besværligheder. Som børn lærte, at når vi havde besværligheder og problemer vendte vi os til Gud for at få hjælp. Effekten er den samme, eftersom Gud bor i dig og du er en gnist af Hans inderste væsen. Frugten bliver den samme, uanset om du vender dig til din Gud i himlen eller til det dybeste kærlighedsaspekt indeni dig, hvilket også er en genspejling/återspejling af Gud“.

Du har etableret en kontakt og vær helt forvisset om „at i Hans styrke kan du gøre alt”. Du kan også vende dig til Mestrene om hjælp eller vejledning. Når dit motiv og dit sind er rent, vil dette på den ene eller den anden måde „fremtvinge” et svar fra Mestrene. Desværre kan den praktiske hjælp ikke blive så stor, da du selv må gå din vej og selv må gå dine skridt. Derimod kan den moralske og den psykiske støtte blive stor.

Det er aldrig forgæves og kan aldrig være forkert/fel med kærlighed og respekt at vende sig til den, som er nået et stykke længere på vejen. Mestrenes arbejde har den tjenendes karakter. Mesteren tjener mestrenes Mester, Verdenslæreren, som selv tjener Logos.

Vi er alle dele i det større system, som vi kalder helheden, jo mere delen vokser til, desto større andel af helheden bliver den. Fra tidligere at have været en del, og nu endelig/slutligen at blive hel. Det er det samme som at blive hellig i ordets egentlige forstand. En hellig mand eller kvinde er et individ som på alle planer er hel, som på alle planer fuldstændigt er indlemmet i helheden. Det er derfor, vi skal stræbe efter at

blive så hele som muligt. For et helt menneske er sygdom ukendt. Et helt menneske lever i enhedsverdenen. Han er ét med alt levende, og kan lige så vel „gå ind” i en smuk blomst/blommas inderste væsen og der blive ét med Gud. Vor målsætning må være at finde enhedsverdenen, at leve i enhedsverdenen og der blive ét med alt levende. At indgå i Gud fra vor fysiske verden er ét aspekt af at være et helt menneske. ♦

BISKOP OTTO VIKING, NORDENS BISKOP UNDER ÅREN 1946 - 1966.

Meditation ved havet

af Otto Viking
oversat af Susanna Bang

Da jeg for mange år siden første gang i mine meditationer kom til den grænse-linje, der skiller livets verden fra formens verden for at søge om indtræden i dets riger, blev jeg pludselig tvunget til at standse op nær grænsen. Mine fødder kunne ikke flytte sig.

Foran/framför mig bredte livets ocean sig, men det skjulte/dolde sit ansigt bag/bakom et uigennemtrængeligt slør/slöja af tåge/dimma, der for mit indre fremkaldte et syn, som havde været velkendt i mange år.

Jeg så, hvordan jeg ofte i de tidlige morgener havde stået ved stranden ved solopgang – ved det hav, i hvis nærhed jeg bor – og set ud over dets store overflade/yta, hvilende i sin uendelighed og sin skønhed. Set hvordan havet ligesom steg op i luften i tynde skyer/moln af tåger/dimmor, der/som dansede hen/bort over overfladen som lette sylfider i ren livsglæde, løftede sig ind over strandene helt ind i skoven og over engene, dansende i den opstigende sols stråler, der klædte dem i den skønhed, som skjultes i dens lys.

De spredte sig mere og mere, rørte ved alt og alle på deres vej og

frembar deres budskab om livet og livets tilbagevenden – det vi senere i vor blindhed kalder tilintetgørelse – overalt i overflod/överflöd, ja til og med i ilden, om end der i en endnu mere æterisk krop.

Og når jeg så var kommet tilbage om aftenen for at se solen gå ned i havet, klædt i al sin herlighed, så jeg dem vende tilbage i tåge, dug/dagg og måske/kanske regn og dykke ned i havets skød/sköte, hvorfra de var steget op om morgenen.

Mit syn blegnede – jeg vendte tilbage til det punkt, hvor jeg var blevet standset, ved grænse-linjen til livets ocean – og da jeg denne gang forsøgte at gennemtrænge det slør/slöjan, der skjulte/dolde det grænse-løse, uendelige ocean af liv for mig, så jeg dets vand stige op på samme måde/sätt som børnene til det jordiske hav, jeg havde betragtet – og så /så hvordan de dansede i universets usynlige sols morgenlys – idet de styrede deres skridt/steg overalt over land og hav og i luften, medbringende deres budskab om livets tilbagevenden til hvert enkelt væsen og hver enkel ting. Og når jeg så med åndens øje/öga, så jeg dem komme tilbage om aftenen, når "dagens arbejde" var gjort, for at få nyt liv i dette livets moder-ocean – en cirkulering, der aldrig hørte op, ligesom blodet, der løber i årerne/ådrorna på et levende væsen.

Men indimellem, når døden kom for tidligt til et af de levende væsener – for at stille appetitten hos en af os – så jeg livsstrømmen ligesom vige/vika af og flyde igennem den anden og ad/längs alle veje blive trukket tilbage til sin kilde, hvorved den

efterlod den, der havde taget liv, endnu fattigere end før, livet var blevet taget.

Og mens jeg stod der, hensunken/førsjunken og ikke kunne røre en fod, så jeg, hvordan der også fra mig udgik sådanne livets tåger/dimmor – fra det liv, som ikke var mit eget, men som jeg kun havde lånt fra et væsen, der var blevet dræbt for min skyld.

Og da livet vendte tilbage til livets ocean, så jeg de væsener, som livet med rette tilhørte, vågne af døden, mens jeg samtidig forvandlede til sten som prinsen i Tusind og En Nats Eventyr.

Og da jeg til sidst vågnede af min dybe hensunkenhed, var jeg alene/ensam – tilbage i min gamle verden – livets ocean var forsvundet, og jeg

så ikke længere grænselinjen – men jeg huskede/mindes den lektie/lærdom, som livet havde været så nådig at give mig.

Og jeg rejste mig og gik og vendte tilbage til den ydre verden, besluttet på at betale min skyld og slutte et kærlighedens forbund med alle følende/kännade væsener i vandet, i luften og på jorden og ikke at glemme misteltenen/misteln som i sagaen om Balder, Frigg's og Odins søn.

Og da jeg havde tilbagebetalt hver en dråbe af andres liv og vendte tilbage for at bede om indtræden i livets verden – da fandt jeg ikke længere nogen grænselinje – jeg trådte/trådte direkte ud i livets ocean. ♦

Nya böcker på Bokförlaget Rafael

Under sommaren har Bokförlaget Rafael, Göteborg, utkommit med några intressanta böcker i nytryck. Böckerna har tidigare givits ut på Forlaget Sophia, Köpenhamn, men ges nu av utgivningstekniska orsaker ut på Bokförlaget Rafael.

Det handlar om boken *Kristen Gnosis* på danska, av C. W. Leadbeater samt boken *Fødselens Mirakel*, också den på danska, skriven av Geoffrey Hodson samt biskop Bertil Mebius-Schröders bok *Nøgle til dit Indre*. Samtliga böcker utkommer i sin andra och reviderade upplaga på danska.

På boken *Nøgle til dit Indre's* baksida kan man läsa:

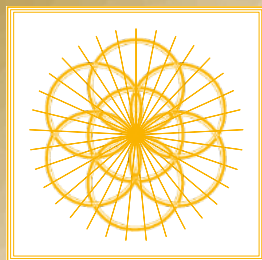
Nøgle til dit Indre fører læseren ind i det indre univers, ind i den centrale lære, den guddommelige visdomstradition. Bogen giver læseren enkle og letforståelige redskaber og nøgler til at opdage sit indre jeg. Bogen kan med fordel bruges som en "meditativ håndbog", et kompas hvor læseren guides af sin indre guddommelige gnist og selv vælger kompasretning i sin søgen efter den hellige port.

Nøgle til dit Indre kan beställas från Bokförlaget Rafael via e-mail: bertil@mebius-schroder.se

Pris: 125.- Dkr / SEK 149:- + porto.

ISBN: 978-91-87910-02-9

Nøgle til dit Indre

Bertil Mebius-Schröder

BOKFÖRLAGET RAFAEL

Nya böcker på Bokförlaget Rafael

Den länge efterlängtede boken *Kristen Gnosis* utkommer nu i en reviderad och utökad nytryckt andra upplaga på danska. Från bokens baksida kan vi läsa följande:

Kristen Gnosis

Kristen Gnosis udkommer nu i sin anden udgivelse på dansk. Den indvarsler en nyorientering i menneskers religiøse søgen, og giver et nyt syn på Gud, skabelsen, menneskeheden og udviklingen. Det græske ord Gnosis betyder Viden. I religiøs sammenhæng får ordet et bredere perspektiv, hvor det betegner Den Guddommelige Visdom, en viden og forståelse af de åndelige Mysterier, der kulminerer i en intuitiv illumination.

Gennem de sidste hundrede år har verden oplevet en hurtig voksende interesse for de dybere sandheder i den gamle gnosis. Det skyldes delvis opdagelsen af gamle dokumenter, men i lige så høj grad kirkens forsømmelighed med hensyn til at give en fornuftig åndelig vejledning til det moderne menneske.

I Kristen Gnosis beskriver biskop C.W. Leadbeater hvordan læren om reinkarnation og årsag og virken (karmaloven) genfindes i de hellige skrifter og i trosbekendelserne. Bogen omhandler bl.a. evolutionen set fra et esoterisk perspektiv, engleverdenen, Vor Frue, Sakramenterne og metafysiske fortolkninger af Johannes-evangeliet og trosbekendelserne.

Manuskriptet til bogen blev fundet i Adyar-biblioteket, og skabte noget af en sensation i den åndsvidenskabelige verden, da den første gang blev udgivet på engelsk i 1983. Kristen Gnosis viste sig at være endnu en perle fra C.W. Leadbeaters hånd.

Biskop CW. Leadbeater har givet os et nyt logisk verdenssyn og et nyt teologisk koncept, som vi kan værdsætte og forstå. Det er den gamle gnosis med videnskabelige, filosofiske og teologiske acceptable tanker om Gud, mennesket og universet. Med andre ord - en ny gnosis.

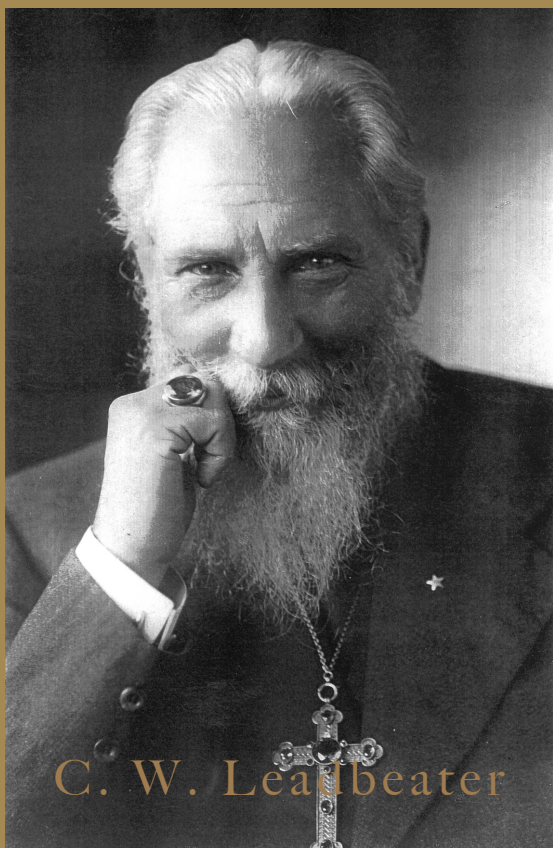
Kristen Gnosis kan beställas från Bokförlaget Rafael via e-mail:

bertil@mebius-schroder.se

Pris: 259.- Dkr / SEK 298.- + porto.

ISBN: 978-91-87910-00-5

KRISTEN GNOSIS

Fødsleens Mirakel

Även Geoffrey Hodsons bok *Fødsleens Mirakel* är sedan länge en efterlängtat bok. *Fødsleens Mirakel* utkommer nu i en reviderad och utökad nytryckt andra upplaga på danska. Från bokens baksida kan vi läsa följande:

Geoffrey Hodson, en af vor tids største og mest anerkendte clairvoyante forsker beskriver i sin bog *Fødsleens Mirakel* et fosters åndelige udvikling. Hodsons forskning er ligeså banebrydende som den kendte fotograf Lennart Nilssons billeder fra 1965 af det fysiske fosters udvikling.

Hodsons clairvoyante iagttagelser følger i detalje opbygningen af fosterets æteriske, astrale og mentale legemer, ligesom han også ser hvornår sjælen tager bolig i den fysiske krop.

Beskrivelsen af hvordan Vor Frue er med i hele forløbet, med sine hjælpende engle og naturånder som hver har deres opgave i forhold til den lydfrekvens de arbejder på er en hel skabelsesberetning i sig selv.

Som gravid - og kommende mor vil det være en oplevelse ud over det sædvanlige også at følge med i den åndelige opbygning af den lille sjæl, og udviklingen af den samhørighed der er så speciel for mor og barn.

Geoffrey Hodson, 1896 - 1983, er kendt for sine ekseptionalt udviklede clairvoyante evner. Han er forfatter til mere end 40 bøger i esoteriske emner, og har desuden sammen med anerkendte videnskabsmænd udført clairvoyant forskning indenfor områder som fysik, medicin, antropologi og arkeologi.

Fødsleens Mirakel kan beställas från Bokförlaget Rafael via e-mail:

bertil@mebius-schroder.se

Pris: 139.- Dkr / SEK 175:- + porto.

ISBN: 978-91-87910-01-2

Fødsels Mirakel

Et clairvoyant studie af
det menneskelige foster

Geoffrey Hodson

Bogforlaget Rafael
Esoteriske Klassikere

LIBERAL KATOLSK KIRKE, KØBENHAVN

Sønderlundvej 22 i Herlev (beboerhuset).

Program Efterår 2021

NB. Grundet Covid 19-pandemien kan ændring
i kirkens kalender ske med kort varsel.
Hold dig opdateret ved at gå ind på hjemmesiden
www.liberalkatolskkirke.dk.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I GÖTEBORG

S:t Jakobs Kyrka, Parkgatan 4,
Göteborg

Program Hösten 2021

S:t Jakobs Kyrka, Göteborg

Tisd. 31	aug. 19.00	Läkegudstjänst och välsignelseandakt
Tisd. 7	sept. 19.00	Läkegudstjänst och välsignelseandakt
Tisd. 14	sept. 19.00	Läkegudstjänst och välsignelseandakt
Tisd. 21	sept. 19.00	Läkegudstjänst och välsignelseandakt
Tisd. 28	sept. 19.00	Läkegudstjänst och välsignelseandakt
Tisd. 5	okt. 19.00	Läkegudstjänst och välsignelseandakt
Tisd. 12	okt. 19.00	Läkegudstjänst och välsignelseandakt osv.

På grund av Covid 19-pandemien kan ändringar ske med kort varsel.
Håll dig uppdaterad på kyrkans hemsida: www.liberalakatolskakyrkan.se.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE - DANMARK

Regionalbiskop Bertil Mebius-Schröder,
Norra Skeppspromenaden 2, 41763 Göteborg, Sverige
Telefon: + 46 707 170018, E-mail: bertil@liberalakatolskakyrkan.se

The Liberal Catholic Church

Presiding Archbishop: The Most Rev. William Downey
E-mail: w.downey@sbcglobal.net

GÖTEBORG. S:t Gabriels Församling

www.liberalakatolskakyrkan.se

S:t Jakobs Kyrka, Parkgatan 4, Göteborg

Biskop: Bertil Mebius-Schröder

Församlingens postgiro: 38 23 53-1

Församlingens Swish: 1234 382 701

LUND

Gunnel Schröder

Telefon: +46 723 112654

E-mail: gunnel.schroder.7@gmail.com

KØBENHAVN, Sophiamenigheden

www.liberalkatolskkirke.dk

Sønderlundvej 22, Herlev

Præst: Niels Diderik

Email: diderik@newmail.dk

Ministrant: Gienger Møller

Telefon: +45 6083 3704

Email: fedtnok@msn.com

Ministrant: Jette Christensen

Telefon: +45 4110 8470

Email: jettedortea@hotmail.com

SØNDERJYLLAND

Birthe Beatrice Olsen

Telefon: +45 5151 3430

trisse@knhj.dk

VAD ÄR LIBERALA KATOLSKA KYRKAN?

Liberala Katolska Kyrkan är ett försök till kristen förnyelse i vår egen tid. Den grundlades så sent som 1916 av biskoparna J. I. Wedgwood och C.W. Leadbeater tillsammans med skara modernt tänkande människor i London. Den kallar sig liberal och katolsk då dess åskådning är både fri och universell. Kyrkans internationella namn är *The Liberal Catholic Church*. Ordet katolsk härstammar från grekiskan *Katholikos* καθόλου (*katholou*) som betyder universell. Ordet översätts ofta som allomfattande. Ordet har även kommit att syfta på den historiska kyrkans betraktelsesätt och bruk. Liberala Katolska Kyrkan förenar den katolska gudstjänstformen - dess mäktiga ritual, dess djupa mysterier och dess vittnesbörd om den sakramentala kraftens verklighet - med det vidaste mått av tankefrihet och hänsyn till individens samvete.

Liberala Katolska Kyrkan är ganska ensam bland kyrkor i sin djupa och obetingade respekt för den enskildes trosfrihet, samt för att anse de stora världsreligionerna såsom likvärdiga, utgående från en gemensam gudomlig källa. Kyrkan ser som sin huvuduppgift att föra vidare Kristi verk, dels som en hjälp till självhjälp att förmedla den andliga kraft som förmedlas genom de sju sakramenten, och dels genom sin undervisning att vägleda och göra den enskilde delaktig i den obegränsade, tidlösa gudomliga visdomen - var än denna visdom uppenbarar sig och bekräftas i den enskildes urskilningsförmåga.

Kyrkans vigningskraft blev givet av Kristus själv och har vidareförts från biskop till biskop som den apostoliska succession, vilken den Liberala Katolska Kyrkan i fullt giltig form har fått överfört via den Gammal-Katolska Kyrkan i Holland/England, och som den med största vördnad och respekt bevarar och vidareför som den dyrbaraste klenod. Den påpekar det nödvändiga i att förstå, att Guds moderskap i lika hög grad som Guds faderskap är likvärdiga poler i skapelsens mysterium. Kyrkan erkänner den kosmiske Kristus som Alfa och Omega, som Vägen, Sanningen och Livet, latent inneboende i alla levande väsen, men en dag fullt ut manifesterad i varje enskild genom invigning - den gudomliga kärlekens fullbordan.

Liberala Katolska Kyrkan inbjuder alla till att öppet delta i sina gudstjänster och övriga arrangemang. Dess prästerskap är ordinerade till och inställda på att ge varje sökande människa all den sakramentala hjälp som det är möjligt att ge genom Kristi sju sakrament, samt att ge den andliga vägledning som alltid kan påkallas via Kristi evigt strålande närvaro. Alla medarbetare arbetar oavlönat, och kyrkans ekonomi upprätthålles uteslutande genom fria medel.